

การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ทศนคติ
และความรู้เกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยและการเลือกตั้ง
ที่มีต่อการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครและพรรคการเมืองของ
นักศึกษาแพทย์และพยาบาลของมหาวิทยาลัยนวมินทราชิราช

A Study of Demographic Characteristics, News Exposure Behaviors,
Attitude, and Knowledge on Democracy and National Election
Affecting Decision of Medical and Nursing Students in Electing
Political Candidates and Parties

สุดา สุวรรณภรณ์*

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลที่มีต่อการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครและพรรคการเมือง 2) ศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยและการเลือกตั้งที่มีต่อการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครและพรรคการเมือง 3) ศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยและการเลือกตั้งที่มีต่อการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครและพรรคการเมือง และ 4) ศึกษาความรู้เกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยและการเลือกตั้งที่มีต่อการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครและพรรคการเมืองของนักศึกษาแพทย์และพยาบาลของมหาวิทยาลัยนวมินทราชิราช โดยใช้

แบบสอบถามปลายปิดเป็นเครื่องมือในการวิจัย ทั้งนี้แบบสอบถามได้มีการทดสอบความถูกต้องของเนื้อหา (Content Validity) จากผู้ทรงคุณวุฒิและตรวจสอบความน่าเชื่อถือด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าเท่ากับ 0.871 และทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาแพทย์และพยาบาลของมหาวิทยาลัยนวมินทราชิราชจำนวน 330 คน ด้วยสถิติเชิงพรรณนาและเชิงอนุมาน ได้แก่ การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที (t-Test) การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และการวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่าย (Simple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมุติฐาน จากการทดสอบพบว่า ด้านเพศ ด้านชั้นปี ด้านคณะและด้านที่พักอาศัยที่แตกต่างกันมี

*มหาวิทยาลัยนวมินทราชิราช

ผลต่อการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครและพรรคการเมืองของนักศึกษาแพทย์และพยาบาลของมหาวิทยาลัยนวมินทราธิราชที่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านอายุ ส่วนอิทธิพลของพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบประชาธิปไตยและการเลือกตั้งและอิทธิพลของทัศนคติเกี่ยวกับระบบประชาธิปไตยและการเลือกตั้งไม่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครและพรรคการเมือง ยกเว้นอิทธิพลของความรู้เกี่ยวกับระบบประชาธิปไตยและการเลือกตั้งมีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครและพรรคการเมืองของนักศึกษาแพทย์และพยาบาลของมหาวิทยาลัยนวมินทราธิราชที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

คำสำคัญ: การตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครและพรรคการเมือง, นักศึกษาแพทย์และพยาบาล, มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช

Abstract

The objectives of this research were 1) to identify demographic characteristics affecting Decision in Electing political candidates and parties, 2) to study exposure behavior of news related to democracy and national election that affected Decision in Electing political candidates and parties, 3) to study attitudes towards democracy and national election that affected Decision in Electing political candidates and parties, and 4) to study knowledge on democracy and national election that affected Decision in Electing political candidates and parties of medical and nursing students of Navamindradhiraj University. Data

collection tools in this research was close-ended questionnaire, which had passed verification on content validity by experts as well as reliability verification using Cronbach's Alpha Coefficient test, of which results turned out to be at 0.871. Samples were 330 medical and nursing students of Navamindradhiraj University with descriptive and inferential statistical tools including t-test, One-way ANOVA and Simple Regression Analysis were used in hypotheses testing. Results revealed that differences in genders, years of study, faculties, and residents of medical and nursing students of Navamindradhiraj University affected their decision in electing political candidates and parties at a different degree, except for only differences in age ranges. On the other hand, results revealed that their news exposure behavior with regard to and attitudes towards democracy and national election did not affect their decision in electing political candidates and parties, while their knowledge of democracy and national election was found to affect their decision in electing political candidates and parties of medical and nursing students of Navamindradhiraj University at the significance level of 0.05.

Keywords: decision in electing political candidates and parties, medical and nursing students, Navamindradhiraj University

บทนำ

การพัฒนาประชาธิปไตยอย่างยั่งยืนนั้น องค์กรหรือสถาบันสังคมต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สถาบันการศึกษาจำเป็นต้องดำเนินการปลูกฝัง และให้ความรู้ด้านการเมือง การปกครองระบอบประชาธิปไตยแก่ประชาชนและเยาวชนควบคู่ไปกับการกระตุ้นความสนใจของประชาชนเยาวชนอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เยาวชนถือเป็นหลักและกำลังสำคัญของประเทศชาติในอนาคต ที่ต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองและสนใจติดตามสถานการณ์บ้านเมือง ตลอดจนการดำเนินงานของสถาบันนิติบัญญัติจะต้องทำให้เยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมและสนับสนุนในกิจกรรมทางการเมืองให้มีทัศนคติที่ดีต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้การเมืองการปกครองของไทยมีความมั่นคง และพัฒนาอย่างก้าวหน้าทัดเทียมกับนานาอารยประเทศ (อรุณี ปริศนานันทกุล (2552) และ ไพบูลย์ โพธิ์หวังประสิทธิ์ (2556)

ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นประชาชนหรือเยาวชนมักมีพฤติกรรมกรเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยและการเลือกตั้ง จากการศึกษาของ นุชปภาดา ธนวิโรต (2557) พบว่าเป็นพฤติกรรมกรเปิดรับสื่อเพื่อใช้สนทนาประเด็นข่าวสารทางการเมืองนั้นจะเป็นการสนทนาเพื่อติดตามเหตุการณ์ ข่าวสารทางการเมืองโดยติดตามเหตุการณ์ ข่าวสารทางการเมืองเรื่องต่าง ๆ ที่สนใจเช่น ผลการเลือกตั้ง การติดตามข่าวการประท้วงทางการเมือง การติดตามข่าวสารในเรื่องการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง เป็นต้น ส่วนทัศนคติที่เกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยและการเลือกตั้ง การศึกษาของ นันทวิช เหล่าวิชยา (2554) พบว่ามักเกิดจากการรับรู้ข่าวสารข้อมูลทางโทรทัศน์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ทำให้ทราบข่าวสารการเมืองทางด้าน

การเมืองการปกครองอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะการเรียกร้องประชาธิปไตยเป็นประจำทำให้ความคิดเห็นด้านการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตย และประชาธิปไตยจะยั่งยืนต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนและเยาวชนได้รับข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องและเต็มที่ โดยเฉพาะด้านนโยบายรัฐบาลการบริหารประเทศตามระบอบประชาธิปไตย ที่ประชาชนและเยาวชนต้องร่วมคิดและร่วมรับผลประโยชน์จากการที่รัฐบาลมีการประกาศหรือแถลงนโยบายเหล่านั้น ซึ่งภาครัฐจะต้องสนับสนุนการเมืองโดยเร่งออกกฎหมายแก้ไข ปรับปรุง และบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการส่งเสริมความเข้มแข็งและประสิทธิภาพของภาคประชาชนและเยาวชน ในเรื่องของการส่งเสริมด้านการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตย และด้านนโยบายรัฐบาล ทั้งประชาชนและเยาวชนนั้น งานวิจัยของ วันทนา จันทพันธ์ (2552) มยุรี ถนอมสุข (2554) และ อัญชุลี วงษ์บุญงาม และดารณี ธัญญสิริ (2555) รายงานว่าเยาวชนที่เป็นนิสิตนักศึกษาในสถาบันการศึกษานั้นถือว่าเป็นเยาวชนที่จะต้องเติบโตขึ้นมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศในระบอบประชาธิปไตยในอนาคต จึงต้องมาดำเนินกิจกรรมในการมีส่วนร่วมมากขึ้น อาทิ กิจกรรมการเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจ ที่ถูกต้องของระบอบประชาธิปไตย ซึ่งทางภาครัฐก็ได้ให้ความสำคัญกับการศึกษาในเรื่องการปกครองระบอบประชาธิปไตยโดยบรรจุลงในหลักสูตรทุกระดับชั้นในการศึกษาภาคบังคับ และระดับอุดมศึกษา จัดการเรียนการสอนและกิจกรรมอย่างเป็นรูปธรรม มีการประเมินผล และติดตามการจัดกิจกรรมเพื่อเรียนรู้ประชาธิปไตย ในส่วนของครอบครัว การให้บิดามารดา หรือผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นด้วยก็จะทำให้มีโอกาสในการทำความเข้าใจในระบอบประชาธิปไตยมากขึ้น เพราะความ

คิดเห็นของบิดามารดา หรือผู้ปกครองจะมีผลต่อเยาวชนจนกระเต็บโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความเข้าใจในระบบอบประชาธิปไตยได้อย่างชัดเจน ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาพฤติกรรม ทักษะ และความรู้เกี่ยวกับระบบประชาธิปไตยและการเลือกตั้ง ที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครและพรรคการเมืองของแพทย์และพยาบาลรุ่นใหม่ เนื่องจากเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศและเป็นกลุ่มที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศไทยเป็นอย่างยิ่ง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลที่มีต่อการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครและพรรคการเมืองของนักศึกษาแพทย์และพยาบาลของมหาวิทยาลัยนวมินทราชูราช
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบประชาธิปไตยและการเลือกตั้งที่มีต่อการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครและพรรคการเมืองของนักศึกษาแพทย์และพยาบาลของมหาวิทยาลัยนวมินทราชูราช
3. เพื่อศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับระบบประชาธิปไตยและการเลือกตั้งที่มีต่อการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครและพรรคการเมืองของนักศึกษาแพทย์และพยาบาลของมหาวิทยาลัยนวมินทราชูราช
4. เพื่อศึกษาความรู้เกี่ยวกับระบบประชาธิปไตยและการเลือกตั้งที่มีต่อการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครและพรรคการเมืองของนักศึกษาแพทย์และพยาบาลของมหาวิทยาลัยนวมินทราชูราช

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตประชากร

ประชากรของการวิจัย คือ นักศึกษาแพทย์และพยาบาลทุกชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่ ณ มหาวิทยาลัยนวมินทราชูราช จำนวน 1,307 คน โดยแบ่งออกเป็นนักศึกษาแพทย์ จำนวน 827 คน และนักศึกษาพยาบาล จำนวน 480 คน โดยการสุ่มตัวอย่างจะใช้วิธีการสุ่มแบบสะดวก จากการคำนวณด้วยสูตรของ Taro Yamané's จะได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 306 คน จากประชากรที่เป็นนักศึกษาแพทย์และพยาบาลแต่ผู้วิจัยต้องการความถูกต้องมากยิ่งขึ้นจึงเพิ่มจากกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้อีกร้อยละ 10 กลุ่มตัวอย่างจึงมีจำนวน 330 คน ทั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดสัดส่วนจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้กำหนดดัชนีมา โดยได้กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแพทย์ จำนวน 208 คน และกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาล จำนวน 122 คน รวมทั้งหมดจำนวน 330 คน

2. ขอบเขตตัวแปร

ขอบเขตของตัวแปร ประกอบด้วย ตัวแปรด้านข้อมูลส่วนบุคคล ด้านพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ด้านทัศนคติ และด้านความรู้เกี่ยวกับระบบประชาธิปไตยและการเลือกตั้ง ที่มีต่อการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครและพรรคการเมืองของนักศึกษาแพทย์และพยาบาลของมหาวิทยาลัยนวมินทราชูราช โดยแบ่งลักษณะตัวแปรออกเป็นตัวแปรอิสระประกอบด้วยตัวแปร 4 ด้านได้แก่ ด้านข้อมูลส่วนบุคคลประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา คณะหรือสาขาวิชาที่ศึกษา และลักษณะการอยู่อาศัย ด้านพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบประชาธิปไตยและการเลือกตั้ง ด้านทัศนคติเกี่ยวกับระบบประชาธิปไตยและการเลือกตั้ง และด้านความรู้เกี่ยวกับระบบประชาธิปไตย

และการเลือกตั้ง ส่วนตัวแปรตาม ได้แก่ ด้านการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครและพรรคการเมืองของนักศึกษาแพทย์และพยาบาลของมหาวิทยาลัยนวมินทราชิราช

3. ขอบเขตเวลา

งานวิจัยนี้ได้ดำเนินการตั้งแต่ 1 เมษายน 2558 ถึง 30 กันยายน 2558

การทบทวนวรรณกรรม

การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มยุรี ธนอมสุข (2554) ระบุปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของปัจเจกบุคคลโดยแบ่งออกเป็น 2 ประการ ได้แก่ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม (Environment stimuli) หมายถึง ลักษณะของระบบสังคม (Social system) และสภาพการณ์ทางการเมือง (Political setting) และปัจจัยเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล (Personal factors) มี 5 ประการด้วยกัน คือ พันธุกรรมแรงขับ ความต้องการทางจิตใจและร่างกาย และความเชื่อต่าง ๆ รวมทั้งทัศนคติทางการเมืองของแต่ละคนปัจจัยส่วนบุคคลจึงถือเป็นปัจจัยที่เอื้ออำนวยให้บุคคลเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับที่แตกต่างกันออกไป องค์ประกอบพื้นฐานของบุคคลโดยทั่วไปมักถูกกล่าวถึงภูมิหลังของบุคคลนั้นๆ เช่น เพศอายุ สีมืด ศาสนา ระดับการศึกษา และที่อยู่อาศัย ในทางตรงกันข้าม อรุณี ปริศนานันท์กุล (2552) พบว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่มีคุณลักษณะด้านประชากรและสังคมแตกต่างกันมีมุมมองต่อการเมืองและการเลือกตั้งไม่แตกต่างกัน โดยผลงานวิจัยแสดงให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์โดยภาพรวมอยู่ระดับน้อย

เรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย คือ ด้านรูปแบบผู้สนใจทางการเมือง ด้านรูปแบบกิจกรรมการต่อสู้ทางการเมือง และด้านรูปแบบกิจกรรมการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง สำหรับมุมมองต่อการเมืองและการเลือกของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีทิศทางในเชิงบวกอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีมุมมองในเชิงบวกและค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การเลือกตั้งเป็นกลไกการใช้อำนาจอธิปไตยหรือการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย รองลงมา การเลือกตั้งเป็นกลไกที่จะควบคุมให้ผู้แทนที่จะดำรงจากการเลือกตั้งตระหนกอยู่เสมอว่า ต้องมีความรับผิดชอบต่อประชาชน ทั้งนี้ลิตที่มีคุณลักษณะด้านประชากรและสังคมแตกต่างกันมีมุมมองต่อการเมืองและการเลือกตั้งไม่แตกต่างกัน และมีการมีส่วนร่วม ทางการเมืองไม่มีความสัมพันธ์กับมุมมองต่อการเมืองและการเลือกตั้งของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ทั้งในภาพรวมและในรายกิจกรรม

ส่วนด้านพฤติกรรมกรรมการเปิดรับข่าวสาร และทัศนคติเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยนั้นการศึกษาของนุชปภาดา ธนโรดม (2557) ได้ให้ความหมายของคำว่า “พฤติกรรม” หมายถึง สิ่งที่บุคคลกระทำเพื่อเป็นการตอบสนองต่อสิ่งที่สังเกตเห็นได้ แล้วแสดงออกมาในรูปแบบของการกระทำลักษณะต่างๆ การตอบสนองต่อสิ่งต่างๆ ที่เข้ามากระทบกับบุคคลโดยสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นอาจจะสามารถสังเกตได้โดยตรงหรือไม่ก็ได้ การแสดงออกนั้นอาจเกิดขึ้นในช่วงที่มีสติรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ได้ จัดได้ว่าเป็นพฤติกรรมทั้งสิ้น ส่วน Schiffman และ Kanuk (2007) กล่าวว่าทัศนคติเป็นความโน้มเอียงที่เรียนรู้เพื่อให้มีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับลักษณะที่พึง

พอใจหรือไม่พึงพอใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรืออาจหมายถึง การแสดงความรู้สึกภายในที่สะท้อนว่าบุคคลมีความ โน้มเอียง พอใจ หรือไม่พอใจต่อบางสิ่ง นอกจากนี้มี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการเปิดรับข่าวสาร และทัศนคติเกี่ยวกับระบบประชาธิปไตย อาทิ มยุรี ถนอมสุข (2554) ที่กล่าวว่านิสิตภาควิชาพลศึกษาและ กีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน มีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ใน ระดับน้อย โดยปัจจัยการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิต งานวิจัยของ นันทวิช เหล่าวิชยา (2554) ที่กล่าวว่า ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีก่อให้เกิดการ เปลี่ยนแปลงในทุกภาคส่วน ซึ่งรวมทั้งกลุ่มการเมือง ด้วย สำหรับการใช้นโยบายกลุ่มการเมืองนั้นแล้ว แล้วแต่อาศัยผลประโยชน์จากสื่อออนไลน์โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อสร้างแนวร่วมทางการเมือง ประกอบ กับลักษณะของสื่อออนไลน์ที่เน้นปฏิสัมพันธ์ ทำให้ทุก วันนี้จึงมีสื่อออนไลน์จำนวนมากที่เปิดโอกาสให้ ประชาชนได้แสดงความคิดเห็น รวมถึงนัดหมายพบปะ เพื่อแสดงพลังทางการเมืองซึ่งพบว่า เนื้อหา ส่วนใหญ่จะเน้นที่การสร้างความแตกต่างมากกว่า ความสมานฉันท์ ด้านผู้รับสารจะเลือกรับข้อมูลข่าวสาร ที่สอดคล้องกับทัศนคติของตนทำให้กลุ่มการเมืองใช้สื่อ ออนไลน์อย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างทัศนคติที่ดี ทั้งนี้การ เกิดของทัศนคติสามารถนำไปสู่การเกิดพฤติกรรมกรรมมี ส่วนร่วมทางการเมืองได้ เห็นได้จากการร่วมเป็นแฟน เพจของประชาชนทางหน้าเฟซบุ๊กต่าง ๆ ที่ต่อต้านการ ชุมนุมของคนเสื้อแดง ส่งผลให้เกิดการรวมตัวขึ้นของ กลุ่มเสื้อหลากสีในที่สุด ดังนั้นจึงไม่สามารถปฏิเสธได้ ว่าสื่อออนไลน์เป็นสื่อที่มีส่วนสร้างพลังทางการเมืองได้ เลย รวมถึงงานวิจัยของธานี สุขเกษม (ม.ป.ป.) ที่กล่าว

ว่า กลุ่มตัวอย่างของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบูรณ์ ส่วนใหญ่มีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับ ปานกลาง การมีส่วนร่วมทางการเมืองมาจากสาเหตุ การได้รับความรู้ทางการเมืองจากโทรทัศน์มากกว่าสื่อ ชนิดอื่น ๆ งานวิจัยของ กิตติคม พดินนงแสง (2554) ที่ พบว่าพฤติกรรมกรรมการติดตามข่าวสารการเลือกตั้งของ ประชาชนในเขตเลือกตั้งที่ 14 ส่วนใหญ่รับรู้ข้อมูล ข่าวสารการ เลือกตั้งจาก โทรทัศน์ / เคเบิลทีวี แผ่นพับ โบปปลิว และป้ายโฆษณาประชาสัมพันธ์มากที่สุด และ งานวิจัยของ วัฒนินา ศิลปะกุล (2550) ที่กล่าวว่า ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการไปใช้สิทธิออก เสียงเลือกตั้งสมาชิก สภากองค์การปกครองส่วน ท้องถิ่นในส่วนของปัจจัยด้านการรับรู้ข่าวสารนั้นพบว่า เมื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีการติดตามข่าวสารเกี่ยวกับการ เลือกตั้งมากขึ้น จะมีผลทำให้แนวโน้มที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จะตัดสินใจไป ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสูงขึ้นตามไป ด้วยอย่างมีนัยสำคัญ

ด้านความรู้เกี่ยวกับระบบประชาธิปไตยนั้น Good (1973) และ Smith (1977) ที่กล่าวเกี่ยวกับ ความรู้ ไว้ว่า เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริง (Facts) ความ จริง (Truth) กฎเกณฑ์และโครงสร้างที่เกิดขึ้นจากการที่ มนุษย์ได้รับจากการศึกษาสังเกต จากการรวบรวมจาก ประสบการณ์ หรือจากการรายงาน การที่บุคคลยอมรับ หรือปฏิเสธสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างมีเหตุผล บุคคลนั้นควร จะต้องรู้เรื่องเกี่ยวกับสิ่งนั้นเพื่อประกอบการตัดสินใจ ส่วนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง อาทิ งานวิจัยของจุฑารัตน์ จึง เจริญสุขยิ่ง (2551) ที่กล่าวว่าการได้ฟังผู้สมัครกล่าว ปราศรัยหาเสียงทำให้ต้องการไปลงคะแนนให้ผู้สมัคร และคำแนะนำจากครอบครัวและเพื่อนทำให้ต้องการไป ลงคะแนนให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง ซึ่งสามารถอภิปรายได้ ว่าการกล่าวปราศรัยนั้น ทำให้ประชาชนได้สัมผัสตัว

จริงเสียงจริงของผู้สมัคร ทำให้เข้าใจคุณสมบัติ และนโยบายของผู้สมัคร ทำให้สามารถตัดสินใจเลือกผู้ว่าฯ ได้การใช้สื่ออื่น ๆ ในการรณรงค์หาเสียงนั้น ผู้สมัครกล่าวปราศรัยหาเสียงทำให้ต้องการไปลงคะแนนให้ผู้สมัคร และคำแนะนำจากครอบครัวและเพื่อนทำให้ต้องการไปลงคะแนนให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าการกล่าวปราศรัยนั้น ทำให้ประชาชนได้สัมผัสตัวจริงเสียงจริงของผู้สมัครทำให้เข้าใจคุณสมบัติ และนโยบายของผู้สมัครทำให้สามารถตัดสินใจเลือกผู้ว่าฯ ได้ และงานวิจัยของวัฒนา ศิลปกุล (2550) ที่กล่าวว่าความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งสมาชิก สภากลางการปกครองส่วนท้องถิ่นการรับรู้ข่าวสารนั้น เมื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีการติดตาม ข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งมากขึ้น จะมีผลทำให้แนวโน้มที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะตัดสินใจไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสูงขึ้นตามไปด้วยอย่างมีนัยสำคัญ และในประเด็นที่เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พบว่าในด้านคุณสมบัติของพรรคการเมืองนั้น กลุ่มการเมืองที่มีคณะบริหารที่ดี เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือก ผู้สมัครรับเลือกตั้งมากที่สุด ขณะที่ในด้านคุณสมบัติของผู้สมัครนั้น ผู้สมัครที่มีความรู้ ความสามารถ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งมากที่สุด และสุดท้ายในด้านคุณสมบัติของหัวหน้าพรรคการเมืองนั้น หัวหน้ากลุ่มการเมืองที่มีความเป็นผู้นำสูง เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งมากที่สุด

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) ที่มีรูปแบบการวิจัยโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) แบบปลายปิด (Closed-end questionnaire) ที่ประกอบด้วย ข้อมูลคุณสมบัติส่วนบุคคล ข้อมูลพฤติกรรม ข้อมูลทัศนคติ ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยและการเลือกตั้ง และข้อมูลระดับการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครและพรรคการเมืองของนักศึกษาแพทย์และพยาบาลของมหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช การทดสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity test) และการทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability test) ของแบบสอบถาม (Questionnaire) ดังนี้

การทดสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity test) งานวิจัยนี้ได้นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วมอบให้กับผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา และการทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability test) แจกกับกลุ่มตัวอย่างที่มีสภาพความเป็นกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้แก่ นักศึกษาแพทย์และพยาบาลของมหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความน่าเชื่อถือโดยการวิเคราะห์ประมวลหาค่า ครอนบาร์ค แอลฟา (Cronbach's alpha analysis test) ซึ่งได้ค่าความน่าเชื่อถือเท่ากับ 0.871

การวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล ประกอบไปด้วยสถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงอนุมาน โดยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้อธิบายข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ด้วย ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐาน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครและพรรคการเมืองของนักศึกษาแพทย์และพยาบาลของมหาวิทยาลัยนวมินทราชูราชที่แตกต่างกัน สถิติที่ใช้ การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA)

2. อิทธิพลของพฤติกรรมกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยและการเลือกตั้งมีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครและพรรคการเมืองของนักศึกษาแพทย์และพยาบาลของมหาวิทยาลัยนวมินทราชูราช สถิติที่ใช้ การวิเคราะห์การถดถอยแบบง่าย (Simple Regression Analysis)

3. อิทธิพลของทัศนคติเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยและการเลือกตั้งมีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครและพรรคการเมืองของนักศึกษาแพทย์และพยาบาลของมหาวิทยาลัยนวมินทราชูราช สถิติที่ใช้ การวิเคราะห์การถดถอยแบบง่าย (Simple Regression Analysis)

4. อิทธิพลของความรู้เกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยและการเลือกตั้งมีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครและพรรคการเมืองของนักศึกษาแพทย์และพยาบาลของมหาวิทยาลัยนวมินทราชูราช สถิติที่ใช้ การวิเคราะห์การถดถอยแบบง่าย (Simple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยจะบรรยายด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)
มีรายละเอียดดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวนทั้งสิ้น 215 คน คิดเป็นร้อยละ 69.10 และเพศชายจำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 30.90 มีอายุระหว่าง 20 – 25 ปี จำนวนทั้งสิ้น 237 คน คิดเป็นร้อยละ 76.20 และมีอายุต่ำกว่า 20 ปีจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 23.80 เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 จำนวน 67 คน รองลงมา กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 จำนวน 64 คน กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 และ 4 จำนวน 63 คน กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 5 จำนวน 28 คน และอันดับสุดท้าย กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 6 จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 21.50, 20.60, 20.30, 9.00 และ 8.40 ตามลำดับ เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่คณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 60.80 และคณะพยาบาลศาสตร์ จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 39.20 และพักอาศัยอยู่กับครอบครัวจำนวน 159 คน รองลงมา พักอยู่กับเพื่อนจำนวน 130 คน พักอาศัยอยู่เพียงคนเดียวจำนวน 19 คน และพักอยู่กับญาติพี่น้องจำนวน 3 คน โดยคิดเป็นร้อยละ 51.10, 41.80, 6.10 และ 1.00 ตามลำดับ

สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)
เป็นการอธิบายด้วยสมมุติฐานการวิจัย ดังนี้

สมมุติฐานข้อที่ 1: ข้อมูลส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครและพรรคการเมืองของนักศึกษาแพทย์และพยาบาลของมหาวิทยาลัยนวมินทราชูราชที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่ม 2 กลุ่ม ด้วยการทดสอบค่าที (t-test) ด้านเพศ ด้านอายุ และด้านคณะที่ศึกษาของนักศึกษา

ตัวแปร	ค่า t	Sig. (P-Value)
1. ด้านเพศ	- 4.312	.000***
2. ด้านอายุ	- .118	.906
3. ด้านคณะที่ศึกษา	6.740	.000***

P-Value < 0.05*, 0.01**, 0.001***

จากตารางที่ 1 พบว่าข้อมูลส่วนบุคคล ด้านเพศของนักศึกษาแพทย์และพยาบาลของมหาวิทยาลัยนวมินทราชูราชที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครและพรรคการเมืองที่แตกต่างกัน แต่ด้านอายุของนักศึกษาแพทย์และพยาบาลของมหาวิทยาลัยนวมินทราชูราชที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครและพรรคการเมืองที่ไม่แตกต่างกัน ในทางตรงกันข้ามด้านคณะที่ศึกษาของนักศึกษาแพทย์และพยาบาลของมหาวิทยาลัยนวมินทราชูราชที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครและพรรคการเมืองที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ด้านชั้นปีที่ศึกษาและด้านการพักอาศัย

ตัวแปร	ค่า F	Sig. (P-Value)
1. ชั้นปีที่ศึกษา	5.477	.000***
2. การพักอาศัย	4.271	.000***

P-Value < 0.05*, 0.01**, 0.001***

จากตารางที่ 2 พบว่าข้อมูลส่วนบุคคล ด้านชั้นปีของนักศึกษาแพทย์และพยาบาลของมหาวิทยาลัยนวมินทราชูราชที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจใน

การเลือกผู้สมัครและพรรคการเมืองที่แตกต่างกัน และด้านด้านการพักอาศัยของนักศึกษาแพทย์และพยาบาลของมหาวิทยาลัยนวมินทราชูราชที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครและพรรคการเมืองที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมุติฐานข้อที่ 2: อิทธิพลของพฤติกรรมกาารเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยและการเลือกตั้งมีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครและพรรคการเมืองของนักศึกษาแพทย์และพยาบาลของมหาวิทยาลัยนวมินทราชูราช สถิติที่ใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุอย่างง่าย (Simple Regression Analysis)

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุอย่างง่าย (Simple Regression Analysis) ของพฤติกรรมกาารเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยและการเลือกตั้ง

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์การถดถอย Beta	ค่า t	Sig. (P-Value)
พฤติกรรมกาารเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยและการเลือกตั้ง	-.027	- .470	.628

R² = .001, F-Value = .221, n = 311, P-Value < 0.05*, 0.01**, 0.001***

จากตารางที่ 3 พบว่าอิทธิพลของพฤติกรรมกาารเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยและการเลือกตั้งไม่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครและพรรคการเมืองของนักศึกษาแพทย์และพยาบาลของมหาวิทยาลัยนวมินทราชูราชที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมุติฐานข้อที่ 3 อิทธิพลของทัศนคติเกี่ยวกับระบบประชาธิปไตยและการเลือกตั้งมีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครและพรรคการเมืองของนักศึกษาแพทย์และพยาบาลของมหาวิทยาลัยนวมินทราชิวราษ สถิติที่ใช้ การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุอย่างง่าย (Simple Regression Analysis)

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุอย่างง่าย (Simple Regression Analysis) ของทัศนคติเกี่ยวกับระบบประชาธิปไตยและการเลือกตั้ง

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์การถดถอย Beta	ค่า t	Sig. (P-Value)
ทัศนคติเกี่ยวกับระบบประชาธิปไตยและการเลือกตั้ง	.093	1.645	.101

$R^2 = .009$, $F\text{-Value} = 2.706$, $n = 311$, $P\text{-Value} < 0.05^*$, 0.01^{**} , 0.001^{***}

จากตารางที่ 4 พบว่าอิทธิพลของทัศนคติเกี่ยวกับระบบประชาธิปไตยและการเลือกตั้งไม่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครและพรรคการเมืองของนักศึกษาแพทย์และพยาบาลของมหาวิทยาลัยนวมินทราชิวราษ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมุติฐานข้อที่ 4: อิทธิพลของความรู้เกี่ยวกับระบบประชาธิปไตยและการเลือกตั้งมีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครและพรรคการเมืองของนักศึกษาแพทย์และพยาบาลของมหาวิทยาลัยนวมินทราชิวราษ สถิติที่ใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุอย่างง่าย (Simple Regression Analysis)

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุอย่างง่าย (Simple Regression Analysis) ของความรู้เกี่ยวกับระบบประชาธิปไตยและการเลือกตั้ง

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์การถดถอย Beta	ค่า t	Sig. (P-Value)
ความรู้เกี่ยวกับระบบประชาธิปไตยและการเลือกตั้ง	.567	12.086	.000***

$R^2 = .322$, $F\text{-Value} = 146.06$, $n = 311$, $P\text{-Value} < 0.05^*$, 0.01^{**} , 0.001^{***}

จากตารางที่ 5 พบว่าอิทธิพลของความรู้เกี่ยวกับระบบประชาธิปไตยและการเลือกตั้งมีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครและพรรคการเมืองของนักศึกษาแพทย์และพยาบาลของมหาวิทยาลัยนวมินทราชิวราษ ร้อยละ 56.7 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ($\beta = .567$, $t = 12.086$, $p < 0.05$)

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยพบว่า เพศ คณะที่ศึกษา ชั้นปีที่ศึกษา และการพักอาศัยของนักศึกษาแพทย์และพยาบาลของมหาวิทยาลัยนวมินทราชิวราษที่แตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครและพรรคการเมืองที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับการศึกษาของมยุรี รัตนอมสุข (2554) ที่กล่าวว่าทัศนคติทางการเมืองของแต่ละคนปัจจัยส่วนบุคคลจึงถือเป็นปัจจัยที่เอื้ออำนวยให้บุคคลเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับที่แตกต่างกันออกไป องค์ประกอบพื้นฐานของบุคคล

โดยทั่วไปมักถูกกล่าวถึงภูมิหลังของบุคคลนั้น ๆ เช่น เพศอายุ สีผิว ศาสนา ระดับการศึกษา และที่อยู่อาศัย แต่ขัดแย้งกับ อรุณี ปริศนานันทกุล (2552) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่มีคุณลักษณะด้านประชากรและสังคมแตกต่างกันมีมุมมองต่อการเมืองและการเลือกตั้งไม่แตกต่างกัน

อิทธิพลของพฤติกรรมกรรมการเปิดรับข่าวสารและอิทธิพลของทัศนคติเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยและการเลือกตั้งไม่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครและพรรคการเมืองของนักศึกษาแพทย์และพยาบาลของมหาวิทยาลัยนวมินทราชิตราชนคร สอดคล้องกับการศึกษาของ นุชปภาดา ธนโรดม (2557) ได้ให้ความหมายของคำว่า “พฤติกรรม” หมายถึง สิ่งที่คุณคนกระทำเพื่อเป็นการตอบสนองต่อสิ่งที่สังเกตเห็นได้ แล้วแสดงออกมาในรูปแบบของการกระทำลักษณะต่าง ๆ การตอบสนองต่อสิ่งต่าง ๆ ที่เข้ามากระทบกับบุคคล โดยสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นอาจจะสามารถสังเกตได้โดยตรงหรือไม่ก็ได้ การแสดงออกนั้นอาจเกิดขึ้นในช่วงที่มีสติรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ได้ จัดได้ว่าเป็นพฤติกรรมทั้งสิ้น ส่วน Schiffman และ Kanuk (2007) กล่าวว่าทัศนคติเป็นความโน้มเอียงที่เรียนรู้เพื่อให้มีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับลักษณะที่พึงพอใจหรือไม่พึงพอใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรืออาจหมายถึง การแสดงความรู้สึกภายในที่สะท้อนว่าคุณคนมีความโน้มเอียง พยายามหรือไม่พยายามจะทำสิ่ง นอกจากนี้มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการเปิดรับข่าวสาร และทัศนคติเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตย อาทิ มยุรี ถนอมสุข (2554) ที่กล่าวว่า นิสิตภาควิชาพลศึกษาและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตกำแพงแสน มีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับน้อย โดยปัจจัยการรับรู้

ข่าวสารทางการเมืองไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิต

อิทธิพลของความรู้เกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยและการเลือกตั้งมีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครและพรรคการเมืองของนักศึกษาแพทย์และพยาบาลของมหาวิทยาลัยนวมินทราชิตราชนคร สอดคล้องกับที่ Good (1973) และ Smith (1977) ที่กล่าวเกี่ยวกับ ความรู้ ว่าเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริง (Facts) ความจริง (Truth) กฎเกณฑ์และโครงสร้างที่เกิดขึ้นจากการที่มนุษย์ได้รับจากการศึกษาสังเกต จากการรวบรวมจากประสบการณ์ หรือจากการรายงาน การที่บุคคลยอมรับหรือปฏิเสธสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างมีเหตุผล บุคคลนั้นควรจะตั้งรู้เรื่องเกี่ยวกับสิ่งนั้นเพื่อประกอบการตัดสินใจ ส่วนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ อาทิจาน วิจัยของ วัฒนินา ศิลปกุล (2550) ที่กล่าวว่า ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งสมาชิก สภาองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น การรับรู้ข่าวสารนั้น เมื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีการติดตามข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งมากขึ้น จะมีผลทำให้แนวโน้มที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะตัดสินใจไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสูงขึ้นตามไปด้วยอย่างมีนัยสำคัญ และในประเด็นที่เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พบว่าในด้านคุณสมบัติของพรรคการเมืองนั้น กลุ่มการเมืองที่มีคณะบริหารที่ดี เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือก ผู้สมัครรับเลือกตั้งมากที่สุด ขณะที่ในด้านคุณสมบัติของผู้สมัครนั้น ผู้สมัครที่มีความรู้ ความสามารถ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งมากที่สุด และสุดท้ายในด้านคุณสมบัติของหัวหน้าพรรคการเมืองนั้น

หัวหน้ากลุ่มการเมืองที่มีความเป็นผู้นำสูง เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราชควรที่จะมีมาตรการส่งเสริมให้นักศึกษาแพทย์และพยาบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญของข่าวสารทางการเมือง โดยอาจจัดให้มีสื่อประเภทบทความ บทวิเคราะห์ นิตยสารรายสัปดาห์ หรือรายปักษ์ หรือจัดให้มีชมรมวิทยุกระจายเสียงของมหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช ช่วยปลูกฝังกระตุ้นให้นักศึกษาแพทย์และพยาบาลมีความสนใจทางการเมือง

2. อาจารย์ในมหาวิทยาลัยนวมินทราธิราชควรสร้างและส่งเสริมบรรยากาศภายในมหาวิทยาลัยเพื่อให้นักศึกษาแพทย์และพยาบาลมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น วิจาร์ณ วิเคราะห์ การเมืองในชั้นเรียน และปรับทัศนคติที่ดีต่อระบอบประชาธิปไตยและการเลือกตั้ง

3. งานวิจัยนี้สามารถเป็นแนวทางการศึกษาต่อในงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ที่จะได้ข้อมูลเชิงลึกจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) หรือ การประชุมกลุ่ม (Focus Group) เพื่อศึกษาพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาแพทย์และพยาบาลเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ ทัศนคติ ที่ผลต่อการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครและพรรคการเมือง เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กิตติคม พิศนิกแสง. (2554). พฤติกรรมในการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งกรณีศึกษา: เขตเลือกตั้งที่ 14 เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- จุฑารัตน์ จิ่งเจริญสุขยิ่ง. (2551). ทัศนคติของประชาชนต่อการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครปี พ.ศ.2551. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกริก.
- ธานี สุขเกษม. (ม.ป.ป.). การอบรมกลุ่มมเกลหาทางการเมืองของนักศึกษาสาขาวิชารัฐศาสตร์ชั้นปีที่ 1. (งานวิจัย). เพชรบูรณ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- นันทวิช เหล่าวิชยา. (2554). สื่อออนไลน์กับอำนาจทางการเมือง. วารสารนักบริหาร. 31(2), 198.
- นุชปภาดา ธนโรดม. (2557). พฤติกรรมการเลือกตั้งของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.
- ไพบูลย์ โพธิ์หวังประสิทธิ์. (2556). การกล่อมเกลหาทางการเมืองในสังคมการเมืองไทย: ข้อสังเกตบางประการจากการศึกษาวิจัยที่มีอยู่. วารสารเทคโนโลยีภาคใต้. 6 (1), 101.

- มยุรี ถนอมสุข. (2554). การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตภาควิชา
พลศึกษาและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขต
กำแพงแสน. สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วัฒน์ภา ศิลปะกุล. (2550). ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภา
องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น: ศึกษากรณีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางโจ
ลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ. ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วันทนา จันทพันธ์. (2552). ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเมืองภาคพลเมือง: กรณีศึกษามหาวิทยาลัย
ราชภัฏพระนคร. สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- อรุณี ปริศนานันทกุล. (2552). มุมมองของนิสิตนักศึกษาต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองและการเลือกตั้ง:
กรณีศึกษาเฉพาะกรณีนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง.
- อัญชุลี วงษ์บุญงามและดารณี ธัญญศิริ. (2555). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชชมงคล.
บทความพิเศษ วารสารวิชาการและวิจัย มทร.พระนคร. 6(2), 99-112.
- Good, C. V. (1973). Dictionary of education. New York: McGraw-Hill Book.
- Schiffman, L. G. & Kanuk, L. L. (2007). Consumer behavior. (9 th ed.). New Jersey: Prentice Hall.
- Smith, E. W. (1977). The lexicon Webster dictionary, encyclopedia. U.S.A.: The English Language
Institute of America.